

Σπυρόπουλος Ιωάννης, συνέντευξη, 30/09/2006

Αυτό είναι ένα πιστοποιητικό που είχε ο πατέρας μου, άλογο, τον καιρό εκείνο, στην Κατοχή. Τα άλογα που είχε ο κάθε πολίτης και περνούσε κάθε χρόνο, κάθε δύο χρόνια, σαν το σημερινό ΚΤΕΟ που είναι. Περνούσε, εξετάζαν το άλογο άμα είναι γερό, και να ξέρει το κράτος πού βρίσκεται ανά πάσα στιγμή αυτό το άλογο. Αυτό το έκανε το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης τότε, όπως και μας το πήρανε μετέπειτα.

- Αυτό δηλαδή γινότανε για στρατιωτικούς λόγους;

Για στρατιωτικούς λόγους, για χρήση της εθνικής άμυνας. Μέσα στην δεκαετία του '50, μετά σταμάτησαν αυτά, ύστερα δεν είχε και άλογο ο πατέρας μου, και το πούλησε και έμενε στο σπίτι και έκανε άλλες δουλειές. Δηλαδή στην αρχή έκανε το γυρολόγο. Ως συνήθως και στα Παλιά Φλοητά εκεί στην Καππαδοκία, κάνανε το γυρολόγο πάντα. Στην Κων/πολη που πηγαίνανε για μετανάστευση και για να βγάλουνε χρήματα για το ζην, κάνανε πάντα το γυρολόγο, κάνανε τον γυαλοπώλη, πουλούσανε λάδι, πουλούσανε αλάτι, σαπούνια, πετρέλαιο, τέτοια. Και με το πετρέλαιο να σου πω μια, που μου το είπε ο παππούς μου, μια ιστορία, επειδή με συμβούλευε και μου έλεγε να μην κλέβετε, να εργάζεστε πάρα πολύ και να κάνετε οικονομία. Κι εκεί πώς μου ήρθε, αυτό γίνεται γύρω στο '48-'47 λέω «Παππού έκλεψες καθόλου εσύ στην Κων/πολη;», με λέει «θα σου πω μια ιστορία». Ενας φίλος του από το ίδιο χωριό, πήγαινε κάθε μέρα κι έβαζε στην λάμπα πετρέλαιο. Αυτό τραβούσε με την κιμωλία στον τοίχο μια γραμμή. Αυτό είναι το τεμπεσίρι. Γιαζ ντουβαρά. Γράψε στον τοίχο. Γιαζ ντουβαρά. Και έγραψε αυτός, μπήκε ο σατανάς μέσα του και έγραψε πέντε γραμμές παραπάνω το μήνα. Όταν ήρθε ο καιρός να πληρώσει, θεοφοβούμενος ο Τούρκος, του λέει «Κώστα εφέντη, πόσες μέρες έχει ο μήνας;» Ε, λέει αυτός ο Φλοητανός, ε, λέει το 'να, τα' άλλο, λέει 30-31. «Εδώ πώς βγήκανε 35 μέρες λέει αυτός ο μήνας;» Εκείνη την ώρα ο άνθρωπος πάγωσε έτσι όπως μου τα λέει ο παππούς, ιδρωσε, κοκκίνησε, λέει να η φατμέ είπε, λέει, μέσα να βάλουμε και στις άλλες λάμπες. Εκείνες δεν τις ανάβουμε λέει ο Τούρκος, ύστερα, καλά λέει, δεν πειράζει, εσύ θέλεις 35 μέρες, τόσο. Πάρε τα μισά επειδή δεν έχω σήμερα, αύριο που θα έρθεις λέει θ' αφήσω εγώ στη γυναίκα να σε δώσει και τα άλλα.

Πιστοποιητικό Κυριότητας Υποζυγίου, 1956

Έφυγε ο δικός μας και εξαφανίστηκε και δεν ξαναπάτησε εκεί. Δεν ξαναπάτησε από την ντροπή του. Και εκεί κάνανε αυτή την δουλειά στην Κων/πολη και ήταν σε ένα συνοικισμό που τον ονομάζανε Οσμανιέ. Ολοι οι άνθρωποι από τα Φλοητά ήτανε σε αυτό το σημείο και καθόντανε χρόνια εκεί. Χρόνια, 3-4 και νεόπαντροι ακόμη, με δύο εβδομάδες παντρεία, πηγαίνανε εκεί και καθόντανε 2-3 χρόνια. Όταν ερχόντανε βρίσκανε και μεγάλο παιδί.